Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36448
Copyright: Melk, Benediktinerstift

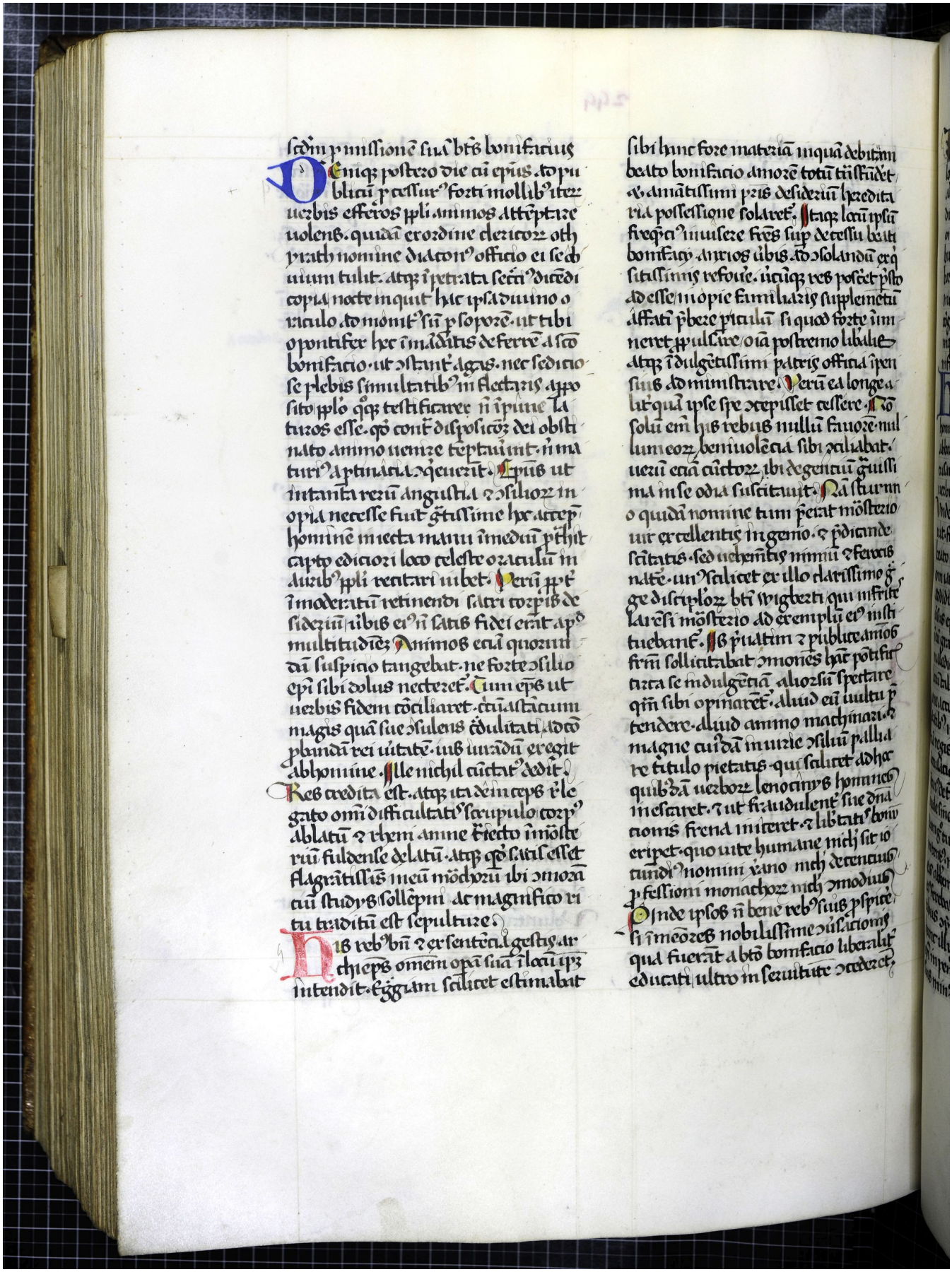

secundum permissionem suae beatis bonifacius
Denique postremo die cui episcopus. ad pu
blicam processum fortis mollibus inter
verbis efferos populi animos attemperare
volens. quandam ex ordine clericorum oth
prath nomine diaconum officio ei se ob
avum tulit. atque impetrata secum diuedi
copia nocte inquit hic ipsa diuino o
raculo admonitus sum per somnum. ut tibi
o pontifex hoc in mandatis deferre a sancto
bonifacio. ut obstantes agas. nec sedicio
se plebis simultatibus inflectaris. apposito populo quoque testificare. ni impune la
turos esse. quod contra dispositum dei obsti
nato animo venire temptauerint. ni ma
turius aptinaria quaesierit. Episcopus ut
intantis rerum angustias consilium in
opia necesse fuit gustissime hoc accepto
homine in recta manu in medium prohibit
cupto edicori loco celeste oraculum in
auribus populi recitari iubet. Verum pro
moderatum retinendi sacri corporis de
siderium ubibus ei ni satis fidei erat apud
multitudinem. Animos etiam quorum
dam suspicio tangebat. ne forte consilio
episcopi sibi dolus necteret. Cum episcopus ut
verbis fidem conciliaret. cum altaricum
magis quam sue consulens credulitati. ad com
plandam rei utilitatem iubet iuramentum exegit
ab homine. Ille nichil cunctatus dedit.
Res credita est. atque ita deinceps relegato omni difficultatis scrupulo corpus
ablatum et rhenum amne erecto in monste
rium fulgense delatum. atque quod satis esset
flagrantissimum meum modorum ibi omoram
cum studiosis sollempni ac magnifico ri
tu traditum est sepulture.
Hus rebus et sententiis gestis ar
chiepscopus omnem operam suam in locum ipsum
intendit. eggum scilicet estimabat
sibi hunc fore materiam in qua debitum
beato bonifacio amorem totum tuissuidet
et amantissimi pietis desiderium hereditaria possessione solaret. Itaque locum ipsum
frequentia inuisere fides sup decessum beati
bonifacii animos ubius ad solandum exqui
sitissimis refouere. uicique res poscet psto
ad esse in opie familiaris supplementum
affatim phbere periculum si quod forte im
neret prouidere. ita postremo libaliter
atque indulgentissime patris officia spen
sius administrare. Verum ea longe a
liter quam ipse sperasset cessere. Nam
solum eum his rebus nullum fauorem mul
lum eorum benuolentia sibi paliabat.
uerum etiam auctorum ibi degentium gussi
ma in se odia suscitauit. Nam sturm
o quidam nomine tum fuerat monasterio
ut excellentis ingenio. et pudicande
scitatis. sed uehementis minimum et ferocis
natum. uno scilicet ex illo clarissimo gre
gie discipulorum beati swigberti qui infrite
lari esi monasterio ad exemplum eius insti
tuebantur. Ab primum et publice animos
firmum sollicitabat. omnes hac potifice
tacta se indulgentiam aliorum spectare
quin sibi opinaretur. aliud ei iuuentus pe
tendere. aliud animo machinari. et
magne cuidam in mente silum pallia
re titulo pietatis. qui scilicet ad hac
quibdam uerborum lenocinys hominum
inescaret. et ut fraudulent sine dna
tionis frena imteret. et libertatem omni
eripet. quo uite humane mihi sit iu
cundum nomini uano mihi detentum
professionem monachorum mihi modium
Unde ipsos ni bene rebus suis prospice
si in meo res nobilissime consuetudinis
qua fuerant a beato bonifacio liberaliter
educati ultro in seruitute accederet.